

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

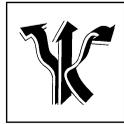

Матеріали

III Міжнародної науково-практичної конференції

**ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 452 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ЗМІСТ

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ БІЗНЕСОМ: ВІД АНАЛІТИКИ ДО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

<i>Мирошниченко Аліна Іванівна, Дорохін Нікіта Сергійович</i> Інноваційні методи управління соціальними послугами в умовах цифровізації економіки України під час воєнного стану	15
<i>Газукін Андрій Георгійович</i> Оцінювання факторів середовища як детермінант інноваційного розвитку будівельних підприємств в умовах цифрової трансформації	17
<i>Головач Наталія Василівна, Бялошицький Михайло Олександрович</i> Системний HR-інжиніринг у цифровій трансформації підприємств косметичної галузі	21
<i>Головач Наталія Василівна, Журавський Дмитро Петрович</i> Сучасні підходи до управління розвитком персоналу компанії в умовах цифровізації бізнес-процесів	26
<i>Згалат-Лозинська Любов Олександрівна, Мартинюк Євгеній Олександрович</i> Цифрові технології як інструменти управління мотивацією та винагородою персоналу підприємства	29
<i>Айрапетов Михайло Анушаванович</i> Аналіз формування системи факторів, що впливають на процес виходу промислового підприємства на нові міжнародні ринки	32
<i>Ткачук Катерина</i> Менеджмент персоналу в медичних та фармацевтичних закладах: нові підходи	35
<i>Беженар Інна Миколаївна</i> Інноваційні методи управління аграрною економікою в умовах цифровізації бізнесу	39
<i>Кобець Олексій Анатолійович</i> Некомерційне господарювання в країнах ЄС та світі	41
<i>Палієнко Тетяна Петрівна</i> Вплив генеративного ШІ на процес прийняття бізнес-рішень: досвід українських компаній	44

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ БІЗНЕСОМ: ВІД АНАЛІТИКИ ДО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

МИРОШНИЧЕНКО Аліна Іванівна

канд. держ. упр. доцент кафедри публічного управління, адміністрування та права Національний університет “Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка”, м. Полтава

ДОРОХІН Нікіта Сергійович

студент першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності “Публічне управління та адміністрування”, Національний університет “Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка”, м. Полтава

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ПОСЛУГАМИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

З початком повномасштабного вторгнення РФ система соціального захисту України опинилася під безпрецедентним навантаженням. Кількість отримувачів соціальних послуг зросла у декілька разів, особливо серед внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, людей з інвалідністю та родин, які втратили житло або засоби до існування [1]. У таких умовах традиційні механізми управління виявилися недостатньо гнучкими, що зумовило необхідність упровадження інноваційних рішень та нових підходів до використання цифрових технологій та швидкої адаптації зарубіжного досвіду.

Цифровізація соціальної сфери стала ключовим напрямом реформування публічного управління з 2022 року. Використання великих даних (Big Data) дає можливість здійснювати комплексний аналіз запитів громадян, прогнозувати тенденції та оперативно реагувати на зміни у структурі потреб. На основі таких технологій формується нова модель управління — управління, засноване на даних, що забезпечує підвищення ефективності процесів планування, моніторингу та звітності.

Закон України “Про внесення змін до Закону України “Про соціальні послуги” щодо удосконалення надання соціальних послуг” від 26 березня 2025 року визначив стратегічні орієнтири для впровадження моделі індивідуального супроводу отримувачів послуг та створення Єдиної інформаційної

системи соціальної сфери (ЄІССС) [3]. Цей інструмент забезпечує обмін даними між усіма суб'єктами надання соціальних послуг, підвищує прозорість процедур і дозволяє скоротити час на ухвалення управлінських рішень. На сьогодні ЄІССС охоплює переважну більшість громад України, що свідчить про значний прогрес у цифровій трансформації соціальної сфери.

Важливу роль у реалізації інноваційних методів управління відіграє місцеве самоврядування, так як саме територіальні громади стали осередками надання послуг, формуючи мережу мультидисциплінарних команд, які поєднують соціальних працівників, психологів, юристів, медиків та інших фахівців. Це забезпечує індивідуальний підхід до кожного отримувача послуг і підвищує результативність соціальної підтримки [4].

У фінансовій площині впроваджено принцип "гроші йдуть за людиною", який передбачає персоналізоване фінансування послуг залежно від індивідуальних потреб громадян. Такий підхід підвищує адресність витрат і сприяє розвитку державно-приватного партнерства, залучаючи до надання послуг громадські організації та приватних постачальників [2].

Позитивний досвід цифрового розвитку системи надання соціальних послуг в Україні узгоджується з європейськими підходами до організації соціальної підтримки населення. Зокрема, в Естонії діє національна інформаційна система соціального захисту, яка забезпечує об'єднання даних про отримувачів допомоги, автоматичне визначення їхніх потреб і контроль за наданням послуг у режимі реального часу. У Польщі функціонує електронна платформа соціальної підтримки, що дає змогу органам місцевого самоврядування швидко оцінювати рівень соціальної вразливості громадян, планувати індивідуальні заходи допомоги та відстежувати результати їхньої соціальної інтеграції.

Запровадження подібних систем в Україні сприятиме підвищенню відкритості та ефективності державного управління у сфері соціального захисту, посиленню підзвітності органів влади перед суспільством, а також зміцненню довіри громадян до державних інституцій через прозорість прийняття управлінських рішень на основі достовірних даних.

Разом із тим залишаються виклики, пов'язані з кадровим дефіцитом, обмеженим фінансуванням і нерівномірним рівнем цифрової готовності регіонів. Частка працівників соціальної сфери, які володіють базовими цифровими навичками, залишається недостатньою, що потребує системного підходу до професійного навчання.

Отже, інноваційні методи управління соціальними послугами формують нову парадигму державного управління, засновану на цифровій взаємодії, прозорості та персоналізації допомоги. Подальші кроки мають бути спрямовані на розширення функціоналу ЄІССС, створення інтегрованої системи аналітики на базі штучного інтелекту, стимулювання участі недержавних постачальників та підвищення престижу професії соціального працівника. Реалізація цих завдань сприятиме зміцненню соціальної стійкості держави, прискоренню відновлення та досягненню цілей сталого розвитку України.

Література

1. Соціальні послуги в умовах війни: нові зміни та виклики. *Лабораторія законодавчих ініціатив*. Київ, 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/18015>.
2. Луцик В. Звіт голови Нацсоцслужби України за 2023 р. Київ, 2024. URL: <https://nssu.gov.ua/planu-roboty>
3. Про внесення змін до Закону України “Про соціальні послуги”: Закон України № 4332-IX від 26.03.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/4332-20>.
4. Доступ до соціальних послуг населення, яке постраждало від агресії РФ. *Аналітичний звіт ТСК ВРУ*. Київ, 2024. URL: <https://www.rada.gov.ua/uploads/documents/75507.pdf>.
5. Сергеева Я. С. Соціальні послуги в Україні: структура надання та особливості державної політики. *Економічний простір*. 2022. № 182. С. 116–119. DOI: 10.32782/2224-6282/182-18.

ГАЗУКІН Андрій Георгійович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
спеціальність 051 “Економіка”,

Київський національний університет будівництва і архітектури
<https://orcid.org/0000-0003-2856-5815>

ОЦІНЮВАННЯ ФАКТОРІВ СЕРЕДОВИЩА ЯК ДЕТЕРМІНАНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Сучасний етап розвитку економіки України визначається потребою відбудови інфраструктури, модернізації виробничої бази та підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств у глобалізованому середовищі. В умовах цифрової трансформації ключового значення набуває інноваційний розвиток, що забезпечує якісні зміни у виробничих процесах, управлінні ресурсами та підвищенні ефективності господарської діяльності. Проте ефективність інноваційних перетворень у будівельній сфері значною мірою залежить від впливу зовнішніх і внутрішніх факторів середовища, що визначають можливості й обмеження стратегічного розвитку підприємств.

Будівельна галузь України перебуває у складних умовах, спричинених воєнними діями, руйнуванням інфраструктури, міграційними процесами та кризовими явищами в економіці. Такі обставини зумовлюють необхідність системного дослідження факторів середовища, які визначають динаміку інноваційних процесів та рівень цифрової готовності підприємств. Відсутність комплексної оцінки зазначених чинників уповільнює впровадження новітніх технологій і стримує формування ефективних бізнес-моделей у будівництві.